

מתפלתו של משה, שפטותם (רבותם ט) ובאהרן התאנף ה' וגוי, וכתווב ואחתפלל גם بعد אהרן בעת ההיא, רעד בפעת ההיא, ועוד עכשו החטא היה מלאי, פחטוב ועניל בן בקר לחטאת, לחטאת ודאוי, (ואיל לעלה) כדי שיכפר את חטאו, ויטהר ויטפלם בכל.

ובאותו היום נשלומו העליונים והתחתונים, ונמצא שלום בכל, בשמחה שלמטה ומטה, ולא מלא שנמצאת הערוביה של בני אהרן באותו יום - מיום שעלו ישראל מן הים לא נמצאה שמחה בעליונים ובתחתוניםocab באותו היום. באוטו ה' העבר אותו החטא מן העולם, ונמצאו להן וישראל מטהרים ממנה. (כל) אותו היום העברו כל אוטם המתרגמים שלמעלה, ורקיו הולכים ומשוטטים סביבם של ישראל, ולא נמצאו באוטו זמן. עד שגורמה השעה, ורקמו נדב ואbihao ועכבו (ס"א ורבנו) חידותא דכל. ונמצאו רגוז בעלמא, הדא הוא דכתיב, וירא כבוד יי' אל כל העם. מיד ויקחו (שין) בני אהרן נדב ואbihao איש מחתתו וגוי. שנינו, באוטו ה' ביום קיתה שמחה של בנות ישראל להקשר בקשר האמונה בכל הקברים המקודשים, שהרי קטרת קושרה הכל אחד, ומשום מה נקראות קטרת. והם באו וקשרו את כל אותם האחרים כאחד, והשאריו אותה בחוץ, שלא קשרו אותה עטם. ורקשו דבר אחר. ומשום מה זהoir אמר מה את הפנהים, שפטותם וירא ט בזאת יבא אהרן אל הקדר.

ובכמה גוונים ערבעו את שמחת השל בנסת ישראל, אחד - שלא נשא, ולא ראים כי לתקיר, ושיתברכו העולמות על ידם. אחד - שדחקו את השעה בראוי.

דמשה, דכתיב, (דברים ט) ובאהרן התאנף יי' וגוי. וכתייב ואחתפלל גם بعد אהרן בעת ההיא, רעד בפען חoba הוה פלי, כתיב ועגל בן בקר לחטאת, לחטאת ודאוי, (אייל לעלה) בגין דיכפר הוביה, ויתדבי וישתלים בכלא.

ובההוא יומא אשתלימו עלאין ותפאי. ואשתכח שלמא בכלא, בחדותא דלעילא ותפא ואלמא דاشכח ערבעוביא דבני אהרן בההוא יומא, מן יומא דאסטלקי ישראל מן ימא, לא אשתחח חדותא דעלאי ותפא כי ה' הוא יומא. בההוא יומא את עבר ה' הוא חoba מן עולם, ואשתכחו בהנא וישראל מתדקאן מגיה. (כל) ההוא יומא, את עברו כל אינון מקטרגין דלעילא, והוא אולין ושתאן בסחרנייה דישראל, ולא אשתחח בההוא עדרן.

עד דגרים שעטה, ורקמו נדב ואbihao ועכבו (ס"א ורבנו) חידותא דכל. ואשתכח רגוז בעלמא, הדא הוא דכתיב, וירא כבוד יי' אל כל העם, מיד ויקחו שני בני אהרן נדב ואbihao איש מחתתו וגוי.

הן, בההוא יומא חידותא דכנסת ישראל הוו, לאתקטרא בקייטורא דמיהמניתא בכלהו קשרין קדישין. הדא קטרת קשיר כלא כחדא, בגין מה אקרי קטרת. וAINON אתו, וקשרו כל אינון אחרני כחדא, ושרו לה לבך, דלא קשרו לה בתדריהו, וקשרו מלחה אחרת. בגין מה, אזהר לוון לכינוי לבתר, דכתיב, (ויקרא טז) בזאת יבא אהרן אל הקדר. ובבמה גוונין ערבעו חידותא דכנסת ישראל. מד דלא אתנסיבו, ולא אתחצין לקרא, ולא תברקה על ידיהו. ומה ישיתברכו העולמות על ידם. אחד - שלא היתה השעה בראוי.